

РЕШЕНИЕ

№ 1811

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9696** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Л. Х. Д. срещу Решение № ПО-141/20.08.2020г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001609/21.05.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Твърди се в жалбата, че решението е незаконосъобразно, тъй като преценката за затрудненото или невъзможно събиране на задълженията е направено формално, като публичният изпълнител не е изследвал възможността предполагаемото задължение да се изпълни с разполагаемото имущество на длъжника. Обезпечителната мярка следва да съответства на вземането на държавата като се вземат предвид и интересите на длъжника. Според жалбоподателя, в искането за налагане на мярката не са посочени мотиви защо посоченият размер на данъчните задължения е очакван, не са налице данни обосноваващи извод за подлежащ на облагане доход. Издадено е още едно постановление за налагане на предварителна обезпечителна мярка, по което е наложен запор на МПС с пазарна стойност в размер на 150 000лв., което прави мярката несъразмерна и обременява прекомерно интересите на длъжника. Претендират се разноси.

В съдебното заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. К. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221720001057-020-001/25.02.2020г. е възложена р ревизия на Л. Х. Д. за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ. В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на лицето ще бъде общо 57 781.38 лв., в това число главница - 40 000,00 лв. и лихва в размер на 17 781,38 лв., изчислена към 18.05.2020г. С издадена ЗИЗВР № Р-22221720001057-ЗИД-001/09.07.2020г. от И. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“, срокът на Ревизията е удължен до 05.02.2021г.

Първоначално е издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022-023-0001002/24.03.2020г., с което е наложен запор върху МПС с рег. [рег.номер на МПС] , подробно описано в Постановлението. С обжалваното в настоящото производство Постановление с изх. №С200022-023-0001609/21.05.2020г. са наложени допълнително следните обезпечителни мерки:

- възбрана върху недвижим имот/апартамент/, собственост на жалбоподателя, с подробно посочени в постановлението данни. В постановлението изрично е посочено, че обезпечението следва да се счита наложено до размера на предполагаемото вземане. Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0200022-023-0001609/21.05.2020г. е входило с вх. №24911/21.05.20г. в Агенция по вписванията със заявление за вписване, отбелязване или заличаване на гореописаната възбрана.

На 17.07.2020г. е издадено искане до Административен съд-София-град (АССГ) за продължаване на срока на наложените обезпечителни мерки с ПНПОМ №0200022-023-0001609/21.05.2020г. и №0200022-023-0001002/ 24.03.2020г. на основание чл. 121, ал. 4 от ДОПК, до приключване на ревизионното производство.

С Определение №5658/28.07.2020г. по адм. дело №6883 от 2020г. по описа на АССГ е продължен срока на наложените на Л. Х. Д. с ЕГН [ЕГН] обезпечителни мерки с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0200022-023-0001609/21.05.2020г. – възбрана върху недвижим имот и е отхвърлено искането за продължаване на срока на наложените обезпечителни мерки с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0200022-023-0001002/ 24.03.2020г. – запор на МПС.

На 14.08.2020г. е издадено Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки с Постановление изх. №0200022-023-0001002/ 24.03.2020г.

Оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0001609/21.05.2020г. е издадено във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221720001057-039-002/18.05.2020г. на Б. Я. -ръководител екип, извършващ ревизията.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а

разгледана по същество е основателна.

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена в срок срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт и от надлежно легитимирана страна.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Страните не спорят и събраните по делото доказателства обосновават извода, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са издадени от компетентни органи.

Според чл. 121, ал.1 в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Установява се, че е налице висящо ревизионно производство срещу жалбоподателката към датата на издаване на постановлението за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2019г. В хода на ревизията, ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на лицето ще бъде общо 57 781.38 лв. главница и лихви. Отправено е мотивирано искане от ръководителя на ревизията, приложено по делото, според което налагането на ПОМ е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, в следствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Достатъчно на този предварителен етап, когато се предприема обезпечаване по реда на чл.121, ал.1 ДОПК е наличието на данни и обстоятелства, сочещи на вероятен извод, че ще бъдат установени задължения в съответния предполагаем размер, като окончателният размер на вземането се установява с РА.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията. Публичният изпълнител, въз основа на мотивите, изложени в искането от ревизиращите извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Същият има правомощието да наложи или не обезпечителните мерки, но не и да коригира искания размер на обезпечението.

Според ал.3 на чл.121 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Преценката, върху кои конкретни активи на дружеството ще се наложи обезпечение се прави по целесъобразност от публичния изпълнител, който е оправомощен да избере тези от тях, които са достатъчни по стойност и са най-ликвидни, с оглед обезпечаване в максимална степен на публичния интерес. В този смисъл и чл.197, ал.3 ДОПК при

съдебното обжалване предвижда, че съдът задължително отменя обезпечителната мярка, само ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа – изброените са безспорно ликвидни и сигурни обезпечения. При останалите обезпечения е необходимо извършване на преценка и по целесъобразност.

В случая анализът на наличните активи на РЛ е установил, че подходящо обезпечение представлява възбрана върху Апартамент, К. 68134.900.95.1.7, находящ се в [населено място], [улица], ет.4, ап.7 с площ по документи 79,15кв. м., заедно с прилежащите 2,976% ид. ч. от общите части на сградата. Посочената в постановлението данъчна оценка от 272164 лева изрично е заявено, че включва и друг апартамент в същата сграда – този с №8, както и подземен гараж. До Агенция по вписванията е изпратено заявление за вписване с приложено Постановлението за налагане на ПОМ за възбрана само по отношение на апартамент №7. Въпреки поисканата и дадената възможност, адв. К. не е представила отделна данъчна оценка само за възбранения имот, но видно от приложената по делото Справка от Служба по вписванията, апартамент №8, който е с по-голяма площ – 108,470кв. не е възбранен, поради което са неоснователни и недоказани направените от жалбоподателката възражения за свръхобезпеченост. Същото се отнася и по отношение възражението за запора върху МПС с пазарна стойност от 150 000лв., който освен, че не е продължен като мярка от АССГ по реда на чл.121, ал.4 от ДОПК е бил отменен от публичния изпълнител с изрично постановление, издадено на 14.08.2020г.

Предвид изложеното, постановлението и потвърждаващото го решение са мотивирани и законосъобразни, поради което жалбата следва да се отхвърли. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът, предвид ниската правна и фактическа сложност на делото определя на 200 /двеста/ лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, III АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Х. Д. срещу Решение № ПО-141/20.08.2020г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001609/21.05.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Л. Х. Д. АД да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

РЕШЕНИЕТО на основание чл.197, ал.4 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: